

Czesław Strzyżewski

Śmiechów, pow. Koszalin. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 158

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i przepalonymi kośćmi ludzkimi. Zdradza on cechy formy przejściowej od typowego rytuału kultury grobów kloszowych ku obrządkowi kultury grobów jamowych. Łącznie z dawniej odkrytymi grobami późnołużyckimi, płaskie cmentarzysko pod nasypem kurhanu ujawnia ciągłość użytkowania od schyłku okresu halszackiego aż do późnego okresu lateńskiego. Sam kurhan jest - oczywiście - późniejszy. Najprawdopodobniej pochodzi z okresu rzymskiego. Ale podkreślić wypada, że dotychczas nie odkryto w Strzyżewie obiektu, który można by uznać za współczesny kurhanowi. Określenie chronologii kurhanu jest tylko hipotezą opartą o kształt kurhanu i jego konstrukcję, znane z innych tego rodzaju obiektów na zachodnim Mazowszu.

Badania będą kontynuowane.

ŚMIECHÓW, pow. Koszalin
Stanowisko 1

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski.
Finansował IHKM PAN i UAM w Poznaniu.
Pierwszy sezon badań. Osada z okresu lateńskiego i wpływów rzymskich/ I w.p.n.e. -
I w.n.e./.

Osada położona jest na terenie należącym do Śmiechowa, na zboczach zachodnim wysokiego wzniesienia, otoczonego od strony zachodniej łąkami, a od strony południowej rzeką Czerwoną z nadrzecznymi mokradłami. Pracami ziemnymi zniszczono około 95% terenu osady, której wielkość można określić na około 2,5 - 3 ha.

W części zachodniej plażownicy założono 2 wykopy i 6 sondaży, zlokalizowanych w pobliżu przejścia wzniesienia w podmokłą łąkę, o łącznej powierzchni 150 m². Odkryto 14 obiektów, w tym 2 piece, 2 jamy spaleniskowe, 9 palenisk oraz fragment konstrukcji kamiennej związanej prawdopodobnie z budowlą naziemną. Piece kształtu kolistego w rzucie, a workowato-lejkowatego w profilach miały ściany umocnione koncentrycznie ułożonymi kamieniami. U spągu obiektów znajdowały się przepalone kamienie w intensywnej spaleniznie z węglami drzewnymi z drewna bukowego, dębowego i brzoźowego. Znalaziono też kości zwierzęce oraz bryłki polepy z odciskami ziaren zbóż i traw.

Wśród materiału ceramicznego wystąpiły fragmenty grubościennych naczyń z brzegami zgrubiałymi i facetowanymi, o powierzchni schropowanej częściowo, fragmenty naczyń szerokootworowego kształtu workowatego o silnie schropowanej powierzchni, części szerokootworowego naczynia cienkościennego z białym brzuścem o deklinatnie schropowanej powierzchni w górnej części. Znalaziono też płaski przętałik kamienny zdobiony koncentrycznymi żłobkami.